

Bediüzzaman ve Türk-Kürt kardeşliği

Üstad Bediüzzaman Hazretleri, ömrünün son anına kadar hep imana ve İslâm'a hizmet için çalışmış aynı zaman da ömrünü Müslüman kardeşlerine hizmet etmeye adanmıştır.

Üstad bu yolda nefsi ve izzetini de feda ederek, kardeşleri için dertlenmiş, onların her sorunlarını her daim çözmek için uğraşmıştır. Baskı ve işkence altındayken bile kendi canını ve nefsi değil İslâm'ı ve Müslüman kardeşlerini düşünmüştür. O gönül ve muhabbet insanıdır. Nur hareketinin tarihte hep baskı ve işkencelere maruz kalmasına rağmen, günümüzde halen en çok rağbet edilen ve sevilen camia olmasının sebebi şüphesiz Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin bu fedakârlığıdır.

Üstad Bediüzzaman Hazretleri, ırk olarak Kürt olmasına rağmen, Türkler içinde yaşamış, en büyük destekçileri ve talebeleri Türklerden meydana gelmiştir.

Risale-i Nur'un 26. Mektup 3. Meselesinde ırkçılık üzerine şu tesbitte bulunmuştur: "Şimdi ise, birbirine en çok muhtaç ve birbirinden mazlûm ve birbirinden fakir ve ecnebi baskısı altında ezilen İslâm milletleri içinde, milliyetçilik fikriyle birbirine yabânî bakmak ve birbirini düşman gibi görmek, öyle bir felâkettir ki, tarif edilmez!"

Bediüzzaman Hazretleri Türk ile Kürt'ün kardeş olduğunu, Risale-i Nur'un bir çok yerinde vurgulamıştır. Türklerin ve

Kürtlerin eskiden beri ortak inanç, kültür ve tarih birlikteliğinin olduğunu vurgulayan Üstad, Türk ve Kürt'ün küffara karşı cihad arkadaşı olduğunu 29. Mektup 6. Kısımda anlatmıştır.

Üstad, Kürt milletinin huzur ve saadetinin Türk kardeşleriyle birlikte olmasıyla sağlanacağını ifade etmiştir. Bediüzzaman Münâzarât'ta bu gerçeği şöyle anlatır: "Emin olunuz biz Kürtler başkalara benzemiyoruz. Yakînen biliyoruz ki, toplum hayatımız Türklerin hayat ve saadetinden neş'et eder." İşte Üstad'ın bu görüşleri çok canlı bir şekilde Türk-Kürt kardeşliğinin nasıl sağlanacağını reçeteleridir.

Üstad Bediüzzaman Hazretleri, 1908 yılında İstanbul'da bulunan bazı Kürtlere hitaben yaptığı konuşmasında şöyle demiştir: "Bizim düşmanımız cehalet, zaruret ve ihtilâftır. Bu üç düşmana karşı san'at, marifet, ittifak silâhıyla cihad edeceğiz." Ve bizi bir cihette teyakkuza ve terakkîye sevk eden hakîki kardeşlerimiz Türklerle ve komşularımızla dost olup el ele vereceğiz. Zîra husûmette fenalık var; husûmete vaktimiz yoktur."

Yaklaşık 40 yıldır A. B. D, İsrail, Avrupa ülkeleri ve PKK terör örgütünün kaşındığı Kürt'ü Türk'e düşman yapma çalışmaları halen devam etmektedir. Ülkemizin doğusunda yaşanan bu problem hem Türk hem de Kürt vatandaşlarımızı mağdur etmektedir. Kardeşi kardeşe düşman eden dış güçler, ırkçılık ve milliyetçilik saikleriyle vatanımızı bölmeye çalışmaktadırlar. Bu sorunu çözmek için Üstad Bediüzzaman'ın görüşlerine ihtiyacımız vardır.

Üstad'ın eserlerinden yola çıkarak Türk-Kürt kavgasına son vermek için şu 4 maddeyi uygulamamız sorunun çözümüne yardımcı olacaktır:

1) Gerçek ve en büyük milliyetimizin İslâmiyet olduğunu; Arap, Türk, Kürt, Arnavut, Çerkez ve Laz gibi bütün Müslüman milletlerin en kuvvetli ve hakikatli bağlarının ve milliyetlerinin, İslâmiyet'ten başka bir şey olmadığı düşüncesini kalplere yerleştirmek.

2) Birbirimize yabanî bakmamak ve birbirimizi düşman gibi görmemek.

3) Hususan Doğu bölgemizde eğitime ağırlık vermek, din ilimleri ile fen bilimleri birlikte okutmak. Bu okullarda; Kürtlerin bildiği, alışık olduğu ve onlara çekici gelen ve şevklendirici olan medrese ismi altında dini eğitim vermek.

4) Bu medreselerdeki eğitimin, Arapça, Türkçe ve Kürtçe'nin üzerine bina edilmesi. Kendi ifadesiyle, "Lisan-ı Arabî vâcib, Kürdî caiz, Türkî lâzım kılmak."

Sözün özü, Üstad Bediüzzaman Hazretleri Türk-Kürt kardeşliğinin ancak İslâm kardeşliğinin tesis edilmesi ile olabileceğini söylemiştir.

Adil SÖYLEMEZ